

Sygn. akt I C 455/20 upr

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 stycznia 2021 r.

Sąd Rejonowy w Piszcu I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	sędzia Anna Gajewska
Protokolant:	sekretarz sądowy Agnieszka Zuzga

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 stycznia 2021 r. w Piszcu

sprawy z powództwa (...) Bank Spółki Akcyjnej z siedzibą we W.

przeciwko K. W.

o zapłatę

o r z e k a :

Oddała powództwo.

Sygn. akt I C 455/20 upr

UZASADNIENIE

(...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą we W. wytoczyła powództwo przeciwko K. W. o zapłatę kwoty 33 412,04 złotych tytułem wymagalnej kwoty kapitału wraz z dalszymi odsetkami liczonymi od dnia 15 kwietnia 2020 roku do dnia zapłaty w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie oraz kwotę 2 339,87 złotych.

W uzasadnieniu wskazała, że w dniu 10 stycznia 2019 roku pomiędzy pozwaną K. W., a powódką (...) Bank Spółką Akcyjną została zawarta umowa pożyczki nr (...). Pozwana zobowiązała się spłacać wyżej wymienioną pożyczkę w comiesięcznych ratach. W związku z rażącym naruszeniem przez pozwaną warunków umowy w postaci braku spłat, powódka wypowiedziała umowę. Po upływie okresu wypowiedzenia, w dniu 25 marca 2020 roku całe zobowiązanie zostało postawione w stan natychmiastowej wymagalności. Pomimo upływu wyznaczonego terminu spłaty zobowiązania, pozwana nie zwróciła całości zobowiązania.

Powódka wskazała, że przez okres kilku miesięcy poprzedzających wytoczenie powództwa, wielokrotnie podejmowała próby zmierzające do polubownego pozasądowego rozwiązania sporu. Pomimo wspomnianych prób pozwana nie uregulowała zobowiązania.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 26 października 2020 roku, Sąd Rejonowy w Piszcu nakazał pozwanej zapłacić na rzecz powódki całość dochodzonego roszczenia wraz z kosztami postępowania.

Pozwana K. W. w przepisany terminie wniosła sprzeciw od wydanego nakazu zapłaty zaskarżając go w całości.

W uzasadnieniu zakwestionowała roszczenie powódki zarówno co do zasady jak i co do wysokości.

Wskazała, że z treści pozwu nie wynika, by powódka wezwała pozwaną do zapłaty kwoty będącej przedmiotem rzezonego sporu. Wskazała, że pomimo ciężącego na powodzie obowiązku, pozwana nie została wezwana do dobrowolnej spłaty zaległości pod rygorem wypowiedzenia umowy pożyczki nr (...) z dnia 10 stycznia 2019 roku. Pozwana nie została również poinformowana o możliwości restrukturyzacji zadłużenia, przed rzekomym wypowiedzeniem przez powódkę łączącej strony umowy. Zaprzeczyła, że doręczono jej wezwanie do zapłaty lub też umożliwiono jej restrukturyzację zadłużenia.

Pozwana podkreśliła, że powódka nie wykazała, że wezwała pozwaną do zapłaty zaległości pod rygorem wypowiedzenia umowy, jak również, że nie wykazała, że prawidłowo wypowiedziała umowę pozwaną.

Pozwana wskazała, że powódka nie wezwała jej należycie do próby polubownego rozwiązania sporu. Podała, że powódka nie przedstawiła dowodów na doręczenie stosownych dokumentów.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 10 stycznia 2019 roku pomiędzy (...) Bank Spółką Akcyjną z siedzibą we W., a K. W. zawarta została umowa o kredyt gotówkowy plus nr (...), na podstawie której K. W. przyznana została kwota 36 527,54 złotych obejmującego środki przeznaczone na cele konsumpcyjne 12 000 złotych, środki przeznaczone na spłatę zobowiązań finansowych kredytobiorcy wobec banku 15 675,67 złotych, środki przeznaczone na sfinansowanie składki z tytułu ubezpieczenia na życie 3 879,22 złotych, środki przeznaczone na sfinansowanie prowizji banku za udzielenie kredytu 4 379,66 złotych, środki przeznaczone na sfinansowanie składki z tytułu ubezpieczenia assistance 582 złotych oraz środki przeznaczone na sfinansowanie opłaty za wybrany przez kredytobiorcę sposób przekazania środków przeznaczonych na cele konsumpcyjne 10,99 złotych. Odsetki z tytułu udzielonego kredytu wynoszą 10 399,28 złotych. Całkowita kwota do zapłaty wynosi 46 926,82 złotych.

K. W. zobowiązała się spłacić powyższą kwotę w 60 ratach do 9 dnia miesiąca, począwszy od miesiąca marca 2019 roku. Wysokość 59 rat wynosi 782,12 złotych, wysokość ostatniej raty korygującej wynosi 781,74 złotych.

(dowód: umowa pożyczki k. 13-14v)

Sąd zważył, co następuje:

W myśl ogólnej zasady wyrażonej w art. 6 k.c., ciężar udowodnienia faktu spoczywa na tym, kto z faktu tego wywodzi skutki prawne. Mając powyższe na uwadze, w przedmiotowej sprawie to na powódce spoczywał więc ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jej roszczenie. Nadto, wskazać należy, iż w sprawach cywilnych sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy czy też do uzupełnienia postępowania dowodowego o dowody, na których istnienie wskazują strony, lecz których nie przedstawiły. Obowiązek dowodzenia spoczywa bowiem na stronach.

Nie budzi wątpliwości Sądu, że w dniu 10 stycznia 2019 roku pomiędzy pozwaną, a (...) Bank Spółką Akcyjną z siedzibą we W. zawarta została umowa o kredyt gotówkowy o numerze (...). Pozwana nie kwestionowała, że zawarła wyżej wymienioną umowę.

Ponieważ pozwana podniosła zarzut niewymagalności roszczenia dochodzonego pozwem wobec nieskuteczności dokonanego wypowiedzenia umowy pożyczki, Sąd w pierwszej kolejności zajął się tym zarzutem, gdyż uznanie go za zasadny czyniło zbędnym rozpoznawanie dalszych zrzutów zgłoszonych przez pozwaną w sprzeczności od wydanego nakazu zapłaty.

W myśl punktu III ust. 9 przedmiotowej umowy, w przypadku nieuregulowania w terminach określonych w umowie dwóch pełnych rat kredytu, Bank może wypowiedzieć umowę, po uprzednim wezwaniu Kredytobiorcy do zapłaty zaległych rat lub ich części w terminie ustalonym przez Bank, nie krótszym niż 14 dni od daty otrzymania wezwania, pod rygorem wypowiedzenia umowy. Termin wypowiedzenia umowy wynosi 30 dni.

Tymczasem powódka nie udowodniła tego, że załączone do akt pismo z dnia 17 stycznia 2020 roku zawierające ostateczne wezwanie do zapłaty wraz z pouczeniem o możliwości złożenia wniosku o restrukturyzację zadłużenia, zostało skutecznie doręczone pozwanej. W aktach sprawy brak jest dowodu nadania i dowodu doręczenia tej korespondencji. Tymczasem pozwana stanowczo zaprzeczyła, aby kiedykolwiek otrzymała ostateczne wezwanie do zapłaty. Wprawdzie powódka przedłożyła kserokopię książki nadawczej (niepotwierdzoną za zgodność z oryginałem), z treści której wynika, iż do pozwanej nadano list polecony zawierający wypowiedzenie umowy.

Jednakże, jak wyżej wskazano, powódka nie wykazała, że doręczyła pozwanej wezwanie do dokonania spłaty zgodnie z cytowanym wyżej art. 75 c prawa bankowego. Pozwana po przedstawieniu przez Sąd na rozprawie wezwania do spłaty (k. 24), także zakwestionowała, że otrzymała takie wezwanie, w związku z czym to na stronie powodowej zgodnie z art. 6 k.c. ciążył obowiązek wykazania tej okoliczności. Powódka nie przedstawiła dowodów doręczenia wezwania do spłaty.

Brak takiego wezwania przed dokonaniem wypowiedzenia skutkuje nieważnością wypowiedzenia, co ma miejsce w niniejszej sprawie. Tym samym, dochodzone w niniejszej sprawie roszczenie wynikające z dokonanego przez powódkę wypowiedzenia nie jest wymagalne, albowiem powódka nie dokonała skutecznego, zgodnego z prawem wypowiedzenia umowy pożyczki numer (...). Orzecznictwo sądów powszechnych jednolicie przyjmuje, że brak wezwania do spłaty zgodnie z art. 75 c prawa bankowego skutkuje nieważnością wypowiedzenia umowy o kredyt np. wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z 3 grudnia 2019r. sygn. VACa 454/19, wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z 8 listopada 2019r. sygn. IACa 1213/18 czy wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 28 sierpnia 2019r. sygn. IACa 466/18.

Ponieważ powódka nie udowodniła, że wezwała pozwaną do zapłaty, niemożliwe jest przyjęcie, iż nastąpił skutek w postaci wymagalności całego zobowiązania. Dlatego też Sąd oddalił powództwo jako niezasadne.